

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

For Tiden ydes der ikke nogen ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet denne Understøttelse bortfaldt fra den 1. Oktober 1927 at regne i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, der ophævede den tidligere Lov af 4. Marts 1924, ifølge hvilken der skulde ydes fortsat Hjælp og Tillægshjælp til denne og til den vedtægtsmæssige Understøttelse.

De arbejdsløse, der havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, var altsaa efter 1. Oktober 1927 henvist til at søge Hjælp hos Kommunerne og Hjælpekasserne. Da det kunde forudses, at det vilde blive meget byrdefuldt for Kommunerne at understøtte de arbejdsløse, naar de selv skulde bære den overvejende Del af Understøttelsen i Modsætning til tidligere, da de kun skulde bære $\frac{1}{3}$ af Udgiften, og da man maatte befrygte en uensartet Behandling af de arbejdsløse til Skade for disse, blev der fra privat Side baade i 1927 og 1928 i Folketinget indbragt Lovforslag, der tog Sigte paa at forbedre Forholdene for de arbejdsløse. Disse Lovforslag var enslydende og gik ud paa, at Kommunerne skulde yde arbejdsløse, der havde opbrugt deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, en fortsat Hjælp, svarende i daglig Størrelse og Varighed til, hvad der var ydet af Arbejdsløsheds-kasserne.

Det i Efteraaret 1927 indbragte Forslag kom til 1. Behandling den 19. Oktober 1927 og blev henvist til et Udvalg, der den 20. Januar 1928 afgav Betænkning. Der var i Udvalget ikke opnaaet Enighed, men et Mindretal havde formuleret en Række Ændringsforslag, der aabnede en Adgang for Kommunerne til at yde arbejdsløse Arbejdere Hjælp efter nærmere fastsatte Regler og mod delvis Refusion fra Arbejdsløshedsfonden. Forslaget var til 2. Behandling den 2. Februar 1928 og blev forkastet ved 3. Behandling den 7. s. M.

Det i 1928 forelagte Forslag var til 1. Behandling den 27. November 1928 og blev henvist til et Udvalg, men blev ikke færdigbehandlet.

Den forløbne Tid har vist, at de Synspunkter, som laa til Grund for de for- nævnte Lovforslag, var rigtige, idet For-

holdene for de arbejdsløse i Aarene efter den nye Arbejdsløshedslovs Ikrafttræden har været særdeles vanskelig under den stadig herskende store og langvarige Arbejdsløshed, og for Kommunerne har Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bevirket meget forøgede Byrder. I denne Henseende skal man oplyse, at Kommunernes Udgifter til Fattighjælp fra 1926—27 til 1928—29 er steget med ca. 3 Mill. Kr., nemlig fra 17,9 Mill. Kr. til 20,9 Mill. Kr., medens Antallet af Hovedpersoner, der har modtaget Fattighjælp med Fattighjælps Virkning, er steget med ca. 8 000. I samme Tidsrum er Hjælpekassernes Udgifter steget med ca. 9,5 Mill. Kr. fra 8,4 Mill. Kr. til 17,9 Mill. Kr.

Under Hensyn hertil samt til, at det af Ministeriet i indeværende Rigsdags-samling forelagte Lovforslag, der indfører en ny og betryggende Kriseordning for de arbejdsløse, først kan træde i Kraft den 1. Oktober 1930, har Ministeriet forment, at det maa være paakrævet at skaffe en midlertidig Hjælp til de arbejdsløse, der staar uden Understøttelse.

Man har derfor udarbejdet foranstaaende Lovforslag, der i Overensstemmelse med det foran nævnte Ændringsforslag, der var fremsat af et Mindretal i den den 20. Januar 1928 afgivne Betænkning, og som havde Tilslutning fra flere Sider, giver Kommunalbestyrelserne en Adgang til at yde Hjælp til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, som har opbrugt deres ordinære Understøttelse. For at sikre sig, at Hjælpen holdes indenfor en passende Grænse, har man dog anset det for rettest at foreslaa, at Hjælpen saaledes som nævnt i de tidligere fremsatte Lovforslag begrænses paa den Maade, at den ikke i Størrelse og Dagetal maa overstige, hvad de arbejdsløse har faaet udbetalt i ordinær Arbejdsløshedshjælp i Løbet af de sidste 12 Maaneder før Hjælpens Ophør.

Ved Forslagets Bestemmelse om, at Kommunerne af Arbejdsløshedsfonden faar $\frac{2}{3}$ af deres Udgifter refunderet, vil man bringe Kommunerne en saadan Hjælp til deres Understøttelsesvirksomhed, at de formentlig vil føle sig opfordrede til i rimeligt Om-